Η χριστιανική αγάπη (Αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 19 Μαΐου, 2014

Ὁ Κύριος εἶπε: ***«Ὅπου εἶναι συναγμένοι δύο ἤ τρεῖς στό ὄνομά μου, ἐκεῖ εἶμαι κι ἐγώ ἀνάμεσά τους» (Ματθ. 18, 20).*** Ὥστε, λοιπόν, δέν βρίσκονται δύο-τρεῖς ἑνωμένοι στό ὄνομά Του; Βρίσκονται, ἀλλά σπάνια. Ἄλλωστε δέν μιλάει γιά μιάν ἁπλή τοπική σύναξη καί ἕνωση ἀνθρώπων. Δέν ζητάει μόνο αὐτό. Θέλει, μαζί μέ τήν ἕνωση, νά ὑπάρχουν στούς συναγμένους καί οἱ ἄλλες ἀρετές. Μ' αὐτά τά λόγια, δηλαδή, θέλει νά πεῖ: «Ἄν κάποιος θά ἔχει Ἐμένα σάν βάση καί προϋπόθεση τῆς ἀγάπης του στόν πλησίον, καί μαζί μ' αὐτήν τήν ἀγάπη ἔχει καί τίς ἄλλες ἀρετές, τότε θά εἶμαι μαζί του». Τώρα,
ὅμως οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἔχουν ἄλλα κίνητρα. Δέν βασίζουν στόν Χριστό τήν ἀγάπη τους. Ὁ ἕνας ἀγαπάει κάποιον, γιατί κι ἐκεῖνος τοῦ δείχνει ἀγάπη· ὁ ἄλλος ἀγαπάει ἐκεῖνον πού τόν τίμησε· καί ὁ ἄλλος ἀγαπάει ἐκεῖνον πού τοῦ φάνηκε χρήσιμος σέ μιάν ὑπόθεσή του. Εἶναι δύσκολο νά βρεῖς κάποιον πού ν' ἀγαπάει τόν πλησίον μόνο γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ, γιατί σύνδεσμος τῶν ἀνθρώπων εἶναι συνήθως τά ὑλικά συμφέροντα. Μιά ἀγάπη, ὅμως, μέ τέτοια ἐλατήρια, εἶναι χλιαρή καί πρόσκαιρη. Μέ τό παραμικρό πρόβλημα -ὑβριστικό λόγο, χρηματική ζημιά, ζήλεια, φιλοδοξία ἤ κάτι ἄλλο παρόμοιο- ἡ ἀγάπη αὐτή, πού δέν ἔχει θεμέλιο πνευματικό, διαλύεται.
Ἀπεναντίας,
ἡ ἀγάπη πού ἔχει αἰτία καί θεμέλιο τόν Χριστό, εἶναι σταθερή καί ἀκατάλυτη. Τίποτα δέν μπορεῖ νά τήν διαλύσει, οὔτε συκοφαντίες, οὔτε κίνδυνοι, οὔτε καί ἀπειλή θανάτου ἀκόμα. Ἐκεῖνος πού ἔχει τήν χριστιανική ἀγάπη, ὅσα δυσάρεστα κι ἄν πάθει ἀπό ἕναν ἄνθρωπο, δέν παύει νά τόν ἀγαπάει· γιατί δέν ἐπηρεάζεται ἀπό τά ὅποια παθήματά του, ἀλλά ἐμπνέεται ἀπό τήν Ἀγάπη, τόν Χριστό. Γι' αὐτό καί ἡ χριστιανική ἀγάπη, ὅπως ἔλεγε ὁ Παῦλος, ποτέ δέν ξεπέφτει.
Καί τί μπορεῖς, ἀλήθεια, νά
ἐπικαλεστεῖς ὡς αἰτία, γιά νά πάψεις ν' ἀγαπᾶς τόν συνάνθρωπό σου;

Διαβάστε ολόκληρο το πολυτονικό κείμενο πατώντας εδώ

Διαβάστε περισσότερα κείμενα από τις εκδόσεις της Ι. Μ. Παρακλήτου Ωρωπού πατώντας εδώ